„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej g·dzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 178. Piątek 6. Sierpnia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 5. sierpnia. Komisya budżetowa delegacyi Rady państwa przyjęła ordinaryum budżetu marynarki zgodnie z projektem rządowym, zaś w extraordinarium zredukowała tytuł 6. (stały stan floty) na jeden milion. Delegacya węgierska przyjęła na plenarnem posiedzeniu budżet ministerstwa finansów zgodnie z wnioskiem komisyi.

Część urzędowa.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował c. k. praktykanta budowniczego Wincentego Radwana adjunktem budowniczym.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. sierpnia 1869.

Gmina Busk, w powiecie kamioneckim położona, postanowiła przemienić istniejącą tamże szkołę trywialną na czteroklasową szkołę główną i tem celem aktem fundacyjnym należycie wystawionym, ustanowiła płacę trzech nowych nauczycieli i inne połączone z tem wydatki poniosła.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w popieraniu celów oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. lipca 1869.

Gmina Koniuszki Tuligłowskie w powiecie rudeńskim położona, postanowiła zaprowadzić u siebie uregulowaną naukę i tym celem aktem należycie wystawionym zobowiązała się.

1. Wystawić odpowiedni budynek szkolny i takowy wraz z urządzeniem szkolnem zawsze w dobrym stanie utrzymywać.

2. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie 150 złr. w. a. w kwartalnych ratach z góry i dodać ze swego pastwiska obok szkoły na ogród ½ morga gruntu.

3. utrzymywać własnym kosztem stróża szkolnego.

Do powyższej dotacyi przyczynił się Wielmożny Józef Bal jako właściciel obszaru dworskiego datkiem 50 złr. a. w. raz na zawsze na wystawienie budynku szkolnego przeznaczonych, asygnatą potrzebnego materyału budulcowego z lasów swoich nakoniec zobowiązaniem wydawania jak długo właścicielem tej wsi będzie rocznie dwóch sągów drzewa na opał.

Prawo prezentowania nauczycieli gmina wespół z W. Balem Józefem wykonywać ma.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w krzewieniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości z tą uwagą, iż rzeczona szkoła jako szkoła ludowa z potrzeby zaprowadzoną zostaje.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. lipca 1869.

Część nieurzędowa.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi Rady państwa w dniu 3go b. m. toczyły się dalsze obrady nad preliminarzem wspólnego ministerstwa wojny. Delegowany Dr. Banhans referował tytuł 16. budżetu armii, na który rząd żądał sumę 10,921.668 złr. Referent proponował odkreslenie 180.000 złr. Nad tym tytułem wywiązała się żywa debata, w której brali udział delegowany Dr. Klier i Arneth. Deleg. Dr. Rechbauer proponował następującą rezolucyę: „Ministerstwo wojny dla całego państwa ma być wezwane do przedłożenia jak najspieszniej projektu ustawy względem uregulowania zaopatrzenia wojska i pensyi do konstytucyjnego traktowania. Zarazem wzywa się administracyę wojenną, ażeby aż do dojścia do skutku tej nowej ustawy o pensyach w drodze administracyjnej wyrobiła możliwe zniżenie wydatków nadzwyczajnie wielkich na administracyę wojskową.“ Deleg. Dr. Figuly postawił wniosek, żeby dla datków z łaski oznaczyć cyfrę w preliminarzu, która nie może być przekroczoną. Dr. Sturm proponował następującą rezolucyę: „Wzywa się rząd, żeby dążył do przeistoczenia istniejącego obecnie systemu pensyi przez utworzenie funduszu pensyi i przez ograniczenie dodatków do pensyi państwowych, i żeby odnośny projekt ustawy do konstytucyjnego traktowania przedłożył. Rezolucye te równie jak i odkreślenie 180.000 złr. proponowane przez referenta zostały przyjęte. Deleg. Dr. Demel interpelował ministra wojny co do stanowiska, jakie zamierza rząd zająć w obec podniesionych w nowszych czasach kwestyi względem Pogranicza wojskowego. Br. Kuhn odpowiedział, że kwestya, co na przyszłość ma być postanowione względem przynależności Pogranicza wojskowego, nie należy do zakresu spraw ministerstwa wojny dla całego państwa, że jednak tak długo, jak długo pogranicze pod administracyą ministra wojny zostaje, nie zaniedba się niczego, co do materyalnej i moralnej kultury tego kraju jest potrzebnem. Przechodząc do kwestyi utworzenia straży granicznej, oświadczył minister finansów, że utworzenie jej jest w interesie całej monarchii, ażeby zapobiedz panującemu tam, a szkodliwemu interesom ekonomicznym całego państwa przemytnictwu. Przy głosowaniu nad pozycyą Pogranicze wojskowe odrzucono żądanie rządu, i na wniosek referenta przyjęto sumę 522.161 złr.

Przedłożony d. 2. b. m. i odczytany w senacie senatus konsult opiewa: Cesarz i ciało ustawodawcze mają inicyatywę ustaw. · Ministrowie zawisają tylko od Cesarza, uchwalają na radzie pod prezydencyą Cesarza, są odpowiedzialni i mogą tylko przez senat przeniesieni być w stan oskarzenia. Ministrowie mogą być senatorami i deputowanymi i mają wstęp do każdego zgromadzenia. Posiedzenia senatu są publiczne. Senat sam sobie układa swój regulamin, może zwrócić uwagę na zmiany, jakie poczytuje za potrzebne przy pewnej ustawie, może uchwalić, żeby ustawa oddana została ponownie pod obrady ciała ustawodawczego i może motywowaną rezolucyą ogłoszenie ustawy utwierdzić. Ciało ustawodawcze samo sobie układa swój regulamin, mianuje na każdej sesyi swojego prezydenta, wiceprezydenta i sekretarzów. Senat i ciało prawodawcze mają prawo interpelowania rzadu i mogą przyjmować motywowany porządek dzienny. Przedłożenie porządku dziennego, albo motywowanego porządku dziennego biora może nastąpić wtedy jeżeli rząd tego żąda. Żadna poprawka nie może być poddaną pod obrady jeżeli przedtem nie była przydzieloną komisyi i oznajmioną rządowi. Jeżeli rząd jej nie przyjmie, to ciało ustawodawcze wyraża się o tem następnie stanowczo. Budżet wydatków idzie pod głosowanie rozdziałami. Wprowadzone odtąd zmiany w taryfie celnej, pocztowej i w międzynarodowych traktatach otrzymują moc obowiązującą przez ustawę. Dekret cesarski ureguluje stosunki senatu, ciała ustawodawczego i rady państwa do Cesarza i pomiędzy niemi wzajemnie. Odczytanie senatus konsultu poprzedził minister Rouher mową, w której zapowiedział, że senat zebrał się, aby obradować nad ważnemi zmianami w konstytucyi cesarstwa i aby przygotować szczęśliwe porozumienie pomiędzy rządem i ciałem ustawodawczem. Żaden monarcha nie idzie tak za opinią publiczną jak Cesarz. Cesarz uważa władzę zawsze za własność narodu. Rouher zwrócił dalej uwagę na nieustanne przeistaczanie cesarstwa z władzą nieograniczoną na cesarstwo liberalne, a to z inicyatywy samego Cesarza. Reformy z l. 1860, 1863 i 1867 dochodzą dziś do zupełnej równowagi pomiędzy publicznemi władzami i do szczegółowego podziału ich praw i atrybucyi. Mówiąc dalej o tych, którzy się niecierpliwią, i o tych, którzy ubolewają, powiedział Rouher, że i ci

Część historyczno-statystyczna.

Szczepienie ospy w Galicyi.

Szczegóły statystyczne z roku 1867.

(Dokończenie)

W powiecie tarnobrzegskim 1 lekarz zaszczepił ospę 2148 dzieciom, mianowicie 486 krowianką płynną a 1662 suchą. Ospa przyjęła się 2070 dzieciom, wątpliwy skutek okazał się u 78. Dzieci nieszczepionych które jeszcze nieodbyły ospy naturalnej zostało w powiecie 60. Na ospę naturalną chorowało 3 dzieci nieszczepionych z których żadne nie umarło. Koszta szczepienia wyniosły 385 złr., zatem na 1 dziecko szczepione wypada $17^9/_{10}$ c.

W powiecie niesieckim 1 lekarz zaszczepił ospę 318 dzieciom, a to 274 krowianką płynną a 44 suchą. Ospa przyjęła się 249 dzieciom, nieprzyjęła się 24, z wątpliwym skntkiem 13, nie rewidowano 32. Dzieci nieszczepionych, które jeszcze nie odbyły ospy naturalnej zostało 29. Na ospę naturalną chorowało 9 dzieci nieszczepionych z których żadne nie umarło. Koszta szczepienia wyniosły 27 złr., na 1 dziecko szczepione wypada zatem $8^5/_{10}$ c.

W powiecie łańcuckim 1 lekarz i 2 chirurgów zaszczepili ospę 3705 dzieciom, mianowicie 549 krowianką płynną a 3156 krowianką suchą. Ospa przyjęła się 3391 dzieciom, nieprzyjęła się 23, wątpliwy skutek okazał się u 291. Dzieci nieszczepionych, które jeszcze nie odbyły ospy naturalnej zostało w powiecie 171. Koszta szczepienia wyniosły 175 złr., na 1 dziecko szczepione wypada zatem $4^7/_{10}$ c.

Ogółem zajmowało się szczepieniem ospy w Galicyi w 1867 r 93 lekarzy i 158 chirurgów, w roku zaś 1866 48 lekarzy i 179 chirurgów, zatem w roku 1867 o 45 lekarzy więcej a o 21 chirurgów mniej. W roku 1867 zaszczepiono 152.355 dzieci, w roku zaś 1866 185.087, zatem w roku 1867 o 32.732 dzieci mniej niż w roku poprzednim. Krowianką płynną zaszczepiono w roku 1867 81.921 dzieci, w roku zaś 1866 99.266, zatem w r. 1867 o 17.345 dzieci mniej niż w roku poprzednim; krowianką suchą szczepiono w r. 1867 70.434 dzieci, w r. 1866 85.821 zatem w r. 1867 o 15.387 dzieci mniej niż w roku poprzednim. Ospa przyjęła się w r. 1867 138.524 dzieciom, w r. 1866 168.579, zatem w r. 1867 o 30.055 dzieci mniej; nieprzyjęła się w r. 1867 2232 dzieciom, w roku zaś 1866 4588 dzieciom, zatem w roku 1867 stosunek był pomyślniejszy o 2356 dzieci; wątpliwy skutek okazał się w r. 1867 u 8427 dzieci, a w roku 1866 u 8122 dzieci, zatem w r. 1867 o 305 dzieci więcej, nie rewidowano w r. 1867 3172 dzieci, a w r. 1866 3798 dzieci, zatem w r. 1867 o 626 dzieci mniej; dzieci nieszczepionych, które jeszcze nie odbyły ospy naturalnej zostało w r. 1867 5401, a w r. 1866 3148, zatem r. 1867 o 2253 dzieci więcej; chorowało na ospę naturalną dzieci szczepionych: w r. 1867 1361, a w r. 1866 1322, zatem w r. 1867 o 39 więcej; nieszczepionych chorowało na ospę w r. 1867 2571, a w r. 1866 2482, zatem w r. 1867 o 89 więcej; umarło na ospę naturalną szczepionych w r. 1867 99 a w r. 1866 68, zatem w r. 1867 o 31 więcej; nieszczepionych umarło w r. 1867 616, w r. 1866 401, zatem w r. 1867 o 215 więcej; koszta szczepienia wynosiły w r. 1867 24.294 złr. a w r. 1866 21.578 złr., zatem w 1867 r. o 2716 złr. więcej; na 1 dziecko szczepione wypadało w 1867 r. $15^9/_{10}$ c. a w 1866 roku $11^6/_{10}$ c., zatem w r. 1867 o $4^3/_{10}$ c. więcej.

i tamci nie mają słuszności za sobą. Żądać, żeby Francya pozostała na miejscu, podczas kiedy idee wolności biorą górę w całej Europie, znaczyłoby tyle co zapoznawać koniecznie prawo wpływu naszego na świat i uświęcone węzły osłabiać, które napoleońską dynastyę z francuskim narodem łączą. Przeciwnie zaś bez trosków puszczać się tą spadzistą drogą, która prowadzi w przepaść, znaczyłoby to zapominać, że naród francuski ma prawo żądać od rządu bezwarunkowego zabezpieczenia od gwałtownych namiętności, niedorzecznych nadziei i nieprzejednanej nienawiści. Cesarstwo jest dosyć popularne, żeby się mogło pojednać z wolnością, żeby uchronić wolność od anarchii. Senat przystąpi więc do zbadania reform konstytucyjnych bez niepotrzebnej obawy, bez nierozważnej gorliwości, w zamiarze usankcyonowania woli narodu. Usiłowania rządu i senatu przywrócą szczerą harmonię i korzystną solidarność pomiędzy publicznemi władzami i cesarskie instytucye zyskają więcej siły, blasku i popularności. W końcu wyraził prezydent ubolewanie nad śmiercią Troplonga i innych zmarłych senatorów.

„Moniteur de l'Armée" powiada, że pogłoska podana przez niektóre dzienniki o redukcyi armii francuzkiej jest zupełnie bezzasadna. Powydawano tylko półroczne urlopy, które bywają regularnie o tym czasie, to jest po jeneralnej inspekcyi wydawane. Pomiędzy 15. września a 1. października rozpuszczona zostanie do domów klasa wieku z r. 1863, jak się to co roku powtarza, że najstarszą klasę 6 miesięcy przed ukończeniem czasu służby rozpuszczają. Prócz tego klasa wieku z r. 1865, która 1. października 1865 do armii powołaną została, ukończy d. 1. października b. r. podług nowej ustawy rekrutacyjnej czas służby. Razem zmniejsza to stan czynny armii o 16.000 ludzi.

Florentyński korespondent do „Journal des Débats" zapewnia na nowo, że rząd włoski z obawą spogląda na zebranie się soboru i byłby bardzo temu rad, gdyby przyjściu do skutku tego zebrania mógł zapobiedz. Obawia się rząd włoski szczególnie tego, żeby stolica apostolska nie chciała zrobić dogmatem świeckiej władzy Papieża, w którym to wypadku katolickie państwa przynajmniej nie mogłyby nigdy przyzwolić na anexyę państwa kościelnego do Włoch. „France" utrzymuje, że te obawy, żeby sobór świecką władzę Papieża zrobił dogmatem, są przesadzone. Nawet tak gorliwy w sprawach wiary biskup z Nimes, msgr. Plantier, nie wspomina o tem ani słowem w swoim liście pasterskim o soborze, a pismo o tym przedmiocie ks. Jaugey, aprobowane przez kilku biskupów, powiada wyraźnie: Zebrani w Rzymie biskupi wznowią kary przeciwko weiskającym się w posiadłości świeckie stolicy apostolskiej i wezwią wiernych, a nawet zrobią to dla nich obowiązującą ustawą, aby tych posiadłości bronili, ale z pewnością nie postawią oni nam artykułu wiary, że kościoł nie może żyć i nie może swojego posłannictwa dopełnić, jeżeli Papież nie będzie świeckim władcą. Ani święte pismo, ani tradycya nie uczą nic podobnego. Biskupi nie będą więc niezawodnie mogli zawyrokować coś podobnego.

Telegram z Florencyi do „Gaz. di Venezia", datowany d. 1. b. m., cytuje pogłoskę, jakoby jeszcze w ciągu tego tygodnia miał wyjść król. dekret, który ma zarządzić zamknięcie parlamentarnej sesyi. Tenże telegram donosi, że w procesie odnoszącym się do skradzionych deput. Fambri papierów, zarządził prokurator państwa nowe śledztwo przeciwko kilku osobom, podejrzanym o toż złodziejstwo. Półurzędowa „Italie" donosi także, że na radzie ministrów uchwalono, żeby parlamentarną sesyę za dni kilka zamknąć.

Medyolańska „Lombardia" dowiaduje się, że dwie osoby, opatrzone w znaczne sumy pieniędzy, zajmują się w stolicy Lombardyi werbowaniem do szeregów Karlistów. Rząd poczynił stosowne kroki, aby zapobiedz wszelkim nadużyciom wyniknąć z tego mogącym.

Znacznie przedtem, nim Don Carlos w formie listu do brata swego Alfonsa wydał manifest do Hiszpanów, pisze korespondent „Timesa", znanem było powszechnie, że starać się będzie o pozyskanie tronu hiszpańskiego. Z zamiaru tego nie robiono też żadnej tajemnicy. Już od wielu miesięcy w oknach kramów na bulwarach wywieszone były czapki na wzór owych czapek, jakie Karliści nosili podczas powstania karlistowskiego w prowincyach baskijskich z początkowemi literami Karola VII. i koroną królewską, tak samo pałasze z napisem Dios, patria y Rey. Wiadomem również było, że ajenci karlistowscy pieniądzmi rzucali i że jedna z osób podpisanych na kontrakcie pożyczki blisko jest spokrewnioną z Cesarzem Napoleonem. Przed kilku dniami zniknął Don Carlos z mieszkania swego przy ulicy Chauveau la Garde, nie daleko kościoła św. Magdaleny. Jedni mówili, że pojechał do Fotainebleau, inni utrzymywali, że się znajduje już na terytoryum hiszpańskiem, krążyła nawet wieść, iż wkroczył do Pamplony, co jest niedorzecznością, gdyż Pamplona jest warownią posiadającą znaczną załogę. Jeżeli Don Carlos rzeczywiście w Hiszpanii się znajduje, to przeszedł on granicę niezawodnie pod Sarre, ostatnią francuska wsią nadgraniczną, którą to drogę obrał był sobie i jego dziad przed 34 latami. Dzień wybuchu był naznaczony na 25. lipca, w uroczystość patrona Hiszpanii św. Jakóba z Compostelli. Że wybuch ten rozpoczął się w owem miejscu, w którem Don Quiqote wojował z wiatrakami, nie dobrą to było wróżbą. Wkrótce atoli usłyszymy pewnie o powstaniu w innych prowincyach, jak w Katalonii, Nawarze i na południu. Przyjaciele Don Carlosa zapewniają, że w armii hiszpańskiej ma on daleko więcej zwolenników niż powszechnie utrzymują; zresztą prawdą jest, że wojsko jest niezadowolnione. Gdyby chociaż tylko kilka pułków się oświadczyło za Don Carlosem, to sprawa ta przybrałaby groźny charakter. Na ryzyko byłby się też pewno Don Carlos nie puścił, lubo z drugiej strony, co jego zwolennicy powiadają o wielkiej jego potędze, zdaje się być przesadzonem. Że dosyć odebrał pieniędzy na pokrycie kosztów pierwszego wybuchu, to nie ulega żadnej wątpliwości. Karliści utrzymują, że w jednym obwodzie Tortosa znajduje się 12.000 dobrze uzbrojonych i umundurowanych zwolenników Don Carlosa, w Kordowie 7000 itd., tak że pretendent ten do korony mógłby rozpocząć

Dokumenta i dyplomy.

Wieliczka.

R. 1558, 1633.

Król Władysław IV. potwierdzenie praw Miastu Wieliczce przez Zygmunta III. króla uczynione, ponawia na sejmie koronacyjnym.

1 2 **Vladislavs | Quartus** Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithu(ani)æ,
Russiæ, Prussiæ, Masouiæ, Samog(iti)æ, Liuon(iæ)q(ue) necnon Suecor(um),
Gottor(um) Vand(a)l(orum)q(ue) hær(editariu)s Rex. Electus Magnus Dux Mo-
3 schouiæ | Significamus pr(æse)ntibus l(ite)ris n(ost)ris, quorum interest vn(ive)r-
(si)s et singulis. Reproductas esse coram nobis l(ite)ras infrascr(ipt)as, Pargame-
neas, latino idiomate conscriptas, manu Ser(enissi)mi piæ memoriæ D(omi)ni
4 Sigis|mundi Terty Regis Poloniæ, Parentis N(ost)ri desideratissimi subscr(ip-
t)as, Sigilloq(ue) maiori Regni co(m)munitas, saluas, sanas, et illæsas, omni-
q(ue) suspicionis vitio carentes, continen(tes) in se Confirm(ati)onem om-
5 nium et singulorum Ciuitatis N(ost(ræ **Vilic**ien(sis) Jurium, | literarum, Pri-
uilegiorum, immunitatum, liberatum, et aliarum prærogatiuarum in eisdem l(i-
te)ris inferius specificatarum per eundem Ser(enissi)mum, Diuæ memoriæ Pa-
rentem N(ost)r(u)m desideratissimum factam. Supplicatumq(ue) nobis est no-
5 mine præfator(um) | Ciuium, ut easdem l(ite)ras authoritate N(ost)ra Regia,
approbare, confirmare et ratihabere dignaremur. Earum uero l(ite)rarum tenor,
is est qui sequitur.

Sigismundus Tertius, Dei gr(ati)a Rex Poloniæ, Magnus Dux Littua-
7 niæ, Russiæ, Prussiæ, Masouiæ, Samo|gitiæ, Liuoniæq(ue) etc. Nec non Sue-
corum, Gottorum, Vandalorumq(ue) h(æredita)rius Rex[1]). Significamus pr(æ-
se)ntibus l(ite)ris n(ost)ris, quorum interest, vniuersis et singulis. Quia licet
in pr(æse)nti felicis Coronationis N(ost)ræ Conuentu, omnia in uniuersum Ju-
8 ra, Priui|legia, literas, i(m)munitates, publicas et priuatas, omnium Regni et
Dominiorum N(ost)rorum Incolarum Status, Conditionis, et dignitatis cuiusuis,
tam Spiritualis quam Secularis ordinis hominum, ab antecessoribus Nostris
9 rite concessas abundè iam appro|bauerimus et confirmauerimus, easdemq(ue)
Nos sancte et inuiolabil(ite)r iureiurando, eam in rem præstito seruaturos re-
ceperimus, tamen ad intercessionem nomine Ciuium N(ost)rorum **Vielic**ien-
10 (sium)[2]), eorundem omnia et singula Juraliteras, Priuilegia, immunitates, | li-
bertates, Prærogatiuas, Exemptiones, et Consuetudines quasuis laudabiles, nec
non depositoria, Decreta, Concessiones, Plebiscita, Senatus Consulta, et alia
o(mn)ia eo pertinen(tia), per quoscunq(ue) Reges, Principes, Duces, et quos-
11 uis Antecessores N(ost)ros, l(egi)time con|cessa et emanata, tam in genere
quam in specie, non secus atq(ue) hic inserta, et scripta comprehensa essent,
auth(oritat)e N(ost)ra approban(dum) et confirman(dum) esse hisce speciali-
bus l(ite)ris n(ost)ris, duximus, prout approbamus confirmam(us), ratificamus-
12 q(ue) quantum quidem de Ju|re est, et usus eorum habetur, pr(æse)ntibus
l(ite)ris N(ost)ris, eaq(ue) omnia uim roburq(ue) debitum obtinere uolumus.

1) Opuszczony tytuł księstwa finlandzkiego.
2) Opuszczone „ad nos factam".

Władysław Czwarty, *z Bożej łaski Król polski, Wielki Książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmójdzki i łotewski, a Szwedów, Gotów i Wandalów dziedziczny Król, Wybrany Wielkim Książęciem moskiewskim — Oznajmiamy tym listem Naszym wszystkim ogółem i każdem z osobna, kogo się to tyczy: że list niżej zamieszczony, na pergaminie w języku łacińskim ułożony, podpisany ręka Najjaśniejszego świętej pamięci Pana Zygmunta Trzeciego, Króla polskiego a najmilejszego Rodzica Naszego, i wielką pieczęcią koronną stwierdzony, całe zachowany, nieuszkodzony i bez znamion podejrzanych, potwierdzenie wszystkich w ogóle i w szczególności Miasta Naszego* ***Wieliczki*** *praw, listów, przywilejów, swobód, wolności i innych odróżnień, w liście niżej wyrażonych, przez tegoż Najjaśniejszego świętej pamięci Rodzica Naszego najukochańszego dopełnione w sobie zawierający, Nam przedłożony został z prośbą od przerzeczonych Mieszczan, abyśmy go z powagi Dostojeństwa królewskiego uznać, potwierdzić i w mocy utrzymać raczyli. Listu zaś tego osnowa jest następująca:*

Zygmunt Trzeci, *z Bożej łaski Król polski, Wielki Książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmójdzki, łotewski itd. a Szwedów, Gotów i Wandalów dziedziczny Król. Oznajmiamy tym listem Naszym wszystkim w ogóle i z osobna, których to się tyczy: Aczkolwiek na teraźniejszym Sejmie szczęśliwej koronacyi Naszej wszystkie w powszechności prawa, przywileje, listy, swobody, publiczne i prywatne, wszystkich królestw i Państw Naszych Mieszkańców wszelkiego stopnia, powołania i godności, tak duchownego jako też świeckiego stanu osób, od Poprzedników Naszych należycie dane, już dostatecznie potwierdziliśmy, i one przysięgą na to wykonaną święcie i niezłomnie zachować obowiązali się: jednak na przyczynę, za Mieszczanami Naszymi* ***wielick****imi do Nas wniesioną, wszystkie w powszechności i w szczególności prawa, listy, przywileje, swobody, wolności, pierwszeństwa, wyjątkowości i wszystkie zwyczaje chwalebne, także składy, wyroki, ustępstwa, uchwały gminne i radne, tudzież wszystkie do nich należące dowody, przez któregokolwiek z Królów, Książąt i Panujących a Poprzedników Naszych prawowicie nadane i wydane, nie tylko ogółem ale i w szczegółach, nie inaczej ale jakby tu zamieszczone i wypisane były, postanowiliśmy powagą Naszą uznać i osobnym dokumentem potwierdzić, jakoż o ile z ustawami zgodne i w używaniu są, niniejszym listem Naszym uznajemy i potwierdzamy z tem postanowieniem, iż w mocy i wadze należytej bydź mają.*

walkę w 60.000 ochotników, czyli innemi słowy, mógłby tak długo zatrudniać armią regularną, ażby przez przekupstwo nie przeciągnął ją na swoją stronę.

W politycznych kołach madryckich panuje wielkie niezadowolnienie, że władze francuskie pozwalają pod swemi oczyma rozwijać zamach na Hiszpanią. Ajenci Izabelli i Don Carlosa mogą bezkarnie jeździć z Paryża nad granicę hiszpańską i znowu od stolicy Francyi powracać, zaciągać pożyczki, zakupować broń, zaciągać ochotników itd. W ten sposób spisek coraz bardziej się rozgałęzia. Główną winę tego przypisują Cesarzowi Napoleonowi.

Organ ekskrólowej Izabelli „Sigo“ oświadcza, że zwolennicy jej w walce pomiędzy rewolucyą a Don Carlosem żadnego nie wezmą udziału.

Gazety barcelońskie opowiadają o zamachu na życie tamtejszego jenerał-kapitana Gaminde. Chciano go zastrzelić wystrzałem z pistoletu. Mordercę jednakże przytrzymano i przekonano się, że należał do zwolenników Don Carlosa.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dn. 3. b. m. w południe spłoszyły się konie J. E. ks. Arcybiskupa przed pałacem arcybiskupim, przyczem woźnica spadł z siedzenia i został potratowany.

(Wybór uzupełniający.) Do rady powiatowej kossowskiej z powodu ustąpienia p. Stanisława Bursy, członka z grupy wielkich posiadłości, wybrany został dn. 2. b. m. p. Fryderyk Kloss, c. k. adjunkt sądowy z Kut.

(Szczególny wypadek śmierci.) W Pyszkowcach w pow. buczackim dn. 22. z. m. włościanin Jan Klet założywszy się, że staw tamtejszy potrafi przepłynąć, puścił się w pław i utonął.

(Pożary.) W Chomrzyskach w pow sandeckim dn. 10. z. m. zgorzała zagroda włościańska, przyczyna niewiadoma, szkoda 400 złr. W Póżnikach w pow. buczackim dn. 28. z. m. spłonęły dwie zagrody, przyczyna niewiadoma, szkoda 300 złr.; w Drohobyczy dn. 28. z. m. spalił się na przedmieściu dom z budynkami gospodarskiemi, szkoda 800 złr, ogień był jak sądza podłożony. Tamże dn. 29go z. m. po południu spaliły się 3 domy a w nocy 1 dom, jak sądzą przez nieostrożność, szkoda wynosi 700 złr. Tegoż dnia w Bohorodczanach spłonęło 5 domow mieszczańskich, szkoda 1300 złr, ogień powstał prawdopodobnie przez nieostrożność.

(Pogrzeb prof. Purkynego) odbył się w Pradze d. 31. z. m. o. o godz. 6. wieczór z okazałością jakiej stolica Czech od wielu lat nie widziała. Mnóstwo stowarzyszeń i korporacyi Pragi były obecne in gremio lub przynajmniej przysłały swoich reprezentantów; z innych także miast przybyło wiele deputacyi i nadeszło mnóstwo telagramów. Po pokropieniu zwłok ruszył niezmierny orszak pogrzebowy. Rozpoczęła go bandarya za którą postępowała muzyka stowarzyszenia „Sokoł“ a dalej samo stowarzyszenie z muzyką. Po obu stronach szli członkowie z gorejącemi pochodniami. Za nimi postępowali członkowie kasynów miejskich Pragi, Karolinenthalu, Kleinseite i Smichowa, dalej deputacye kasynów miejskich z Melnika i Unhoscht tudzież deputacye trzech korpusów miejskich. Następnie szedł korpus piechoty miejskiej z muzyką i sześć stowarzyszeń spiewu z chorągwiami.

Trumna była ozdobiona czterma olbrzymiemi wieńcami z wstęgami o barwach słowiańskich, na niej leżała szpada i kapelusz profesorski. Inne wieńce tudzież ordery i insygnia godności kapitana honorowego piechoty miejskiej zdobiły karawan tuż przed trumną jadący. Trumnę nieśli na przemian członkowie stowarzyszenia lekarzy czeskich, słuchacze medycyny, członkowie stowarzyszenia „Umlecka Beseda“, Czytelni akademickiej i „Sokoła“ Obok nich postępowała piechota miejska z zapalonemi świecami i członkowie czytelni akademickiej. Za trumną szli krewni, rektor magnificus z członkami senatu akademickiego, profesorowie wszystkich wydziałów, stowarzyszenie lekarzy czeskich, członkowie „Umleckiej Besedy“, członkowie czytelni akademickiej i bardzo wielu członków czytelni niemieckiej tudzież ochotnicy jednoroczni w uniformach. Za temi postępowało stowarzyszenie „Swatobor“, amerykański klub kobiet, i reprezentacya gminna Pragi z burmistrzem na czele.

Tuż za reprezntowaną bardzo licznie „Ucitelską Beseda“ widziano po raz pierwszy członków „Lipy słowiańskiej“, za nimi pierwsze stowarzyszenie stenograficzne Gabelsbergera, członkowie teatru czeskiego, stowarzyszenie rzemieślników. Dalej postępowało stowarzyszenie typografów „Ziwnostenska stenarska Beseda z Karolinenthalu“, dziesięć rozmaitych stowarzyszeń przemysłowych, członkowie stowarzyszenia „Oul“ i nareszcie stowarzyszeń gimnastycznych Karolinenthalu, Smichowa i Kleinseite. Domy były oświetlone kandalabrami gazowemi, a z wielu okien powiewały żałobne chorągwie. Było już wpół do 9. wieczór gdy koniec orszaku stanął na cmentarzu wyszehradzkim. Wzruszającemi i uroczystemi były ostatnie chwile na cmentarzu gdy kanonik Stule odmawiając modlitwę wspomniał w niej zasługi zmarłego i wyraził boleść całego ludu, poczem zaczęto spiewać pieśń pogrzebową. Na grobie złożono mnóstwo wieńców.

(Handel niewolnikami.) Dokumenta corocznie z rozkazu parlamentu angielskiego ogłaszane co do handlu niewolnikami niedawno się ukazały. Znajdujemy w nich bardzo zadowalniające objawy, które wskazują stopniowy upadek handlu murzynami. Według raportów komisarzy w Sierra Leone w Loanda i naczelników stacyi morskich, na zachodnich brzegach Afryki ani jednego statku murzyńskiego nie dostrzeżono w ciągu przeszłego roku, a mięszane komisye ani razu nie były postawione w konieczności powrócenia wolności niewolnikowi. Można zatem uważać handel na brzegach zachodnich za zupełnie wytępiony, a szczęśliwe skutki tego stanu rzeczy codzień są widoczniejsze. Ludność nadbrzeżna zamiast się trudnić polowaniem na niewolników, które było jej głównem i najkorzystniejszem zajęciem, zwróciła uwagę ku skarbom mineralnym i roślinnym w tej części Afryki tak obficie napotykanym, a handel palmową oliwą doszedł do niezwykłego rozwoju. Czynność niezmordowana, w której ani na chwilę statki strażnicze nie ustawały, wiele się przyczyniła do osłabienia organizacyi handlu niewolnikami. Im dozór stawał się ściślejszym, tem cena ładunku, który uniknął czujności strażników, szybciej wzrastała o całą wartość skonfiskowanego towaru; z drugiej znów strony, Brazylia przedsięwzięła surowe środki dla przeszkodzenia przywozu murzynów, — a na Kubie, gdzie przywóz był tolerowany, pobłażanie to drogo się opłacało. Trudno było wykręcić się sumą mniejszą jak uncya złota (84 franki) za głowę murzyna kontrabandą przywiezionego. To też plantatorowie uznali nareszcie za daleko korzystniejszy interes sprowadzania sobie chińskich najemników, jak kupowanie murzynów. Według obliczenia statystycznego dostarczonego przez p. Jana Crawford, konsula w Hawanie, wyspa Kuba przywiozła do chwili obecnej 101.597 Chińczyków pochodzących po większej części z Macao. P. Crawford dodaje, że z tej liczby już tylko 70.000 przy życiu zostaje. To współzawodnictwo z przywozem murzynów objawia się niestety w sposobach przypominających po trochu dawny handel, a pod niektóremi względami jest może zgubniejszem.

W tej imigracyi 100.000 ludzi z państwa Niebieskiego liczono tylko 52 kobiet; zdaje się, że niepotrzeba za p. Crawford powtarzać, iż taki brak właściwej proporcyi między płciami, nie zbyt jest moralny. Nareszcie chińscy kulisowie zakontraktowani na długi, ośmioletni termin, zbyt często się uskarzają, że jedna tylko strona tj. oni, zmuszona jest do wypełniania warunków podpisanej umowy. Kontrakta te stają się źródłem korzyści, niewiele się różniących od zysków handlu niewolnikami. Koszt przewiezienia, ubezpieczenia jednego najemnika z Macao do Hawanny obiicza się na 225 dolarów; ale na Kubie taki jest brak sił roboczych, a korzyści z plantacyi cukrowych tak znaczne, że plantatorowie odkupywali kontrakta za 375 dolarów, — co dawało trudniącemu się przywozem zysk około 150 dolarów, czyli 750 franków za głowę. Oprócz tej sumy zapłaconej dostarczycielowi, plantator zapewnia kulisowi, którego kontrakt odkupił, płacę za robotę, koszta utrzymania i wszystko co w układzie zawarowano; ale łatwo pojąć, że więcej pilnuje wypełnienia zobowiazań zaciągniętych względem siebie, jak tych, które sam zaciągnął. Właściciel murzyna miał w tem przynajmniej interes, aby oszczędzać siły swego niewolnika; najemca Chińczyka nie krępuje się nawet tak brutalnym względem; chodzi mu tylko o to aby zobowiązany dotrwał do terminu zobowiązania. Czyż potrzebujemy dodawać, że działalność i duch bezstronności urzędników w osadach nie mogą całkowicie zaradzić nadużyciom tego systematu?

Na brzegu wschodnim Afryki rezultaty mniej są pocieszające jak na zachodnim. Wyspa Zanzibar jest stałym składem bardzo czynnego handlu niewolnikami, który ściga nieszczęśliwych krajowców aż nad brzegami jeziora Nyanssa, aby ich potem przewozić na terytoryum Imana Mascatu. Konzul w Zanzibarze, pan Churchill, dostarczył w depeszy z 21. sierpnia 1868 roku pewne wskazówki, rzucające smutne światło na te gałęź handlu niewolnikami, któremu nie może nawet zapobiedz traktat źle opracowany, zawarty między Anglią a Sultanem Zanzibaru:

„Głównym rynkiem wschodniego brzegu Afryki na terytoryum Sułtana Zanzibaru jest Kilwa. Około 30.000 niewolników przybywa tam co rok z okolic bliskich jeziora Nyanssa. Ażeby taką liczbę przywieść, trzeba schwytać najmniej drugie tyle; żaden opis nie zdoła dać pojęcia o męczarniach, jakie muszą przecierpieć niewolnicy podczas podróży i na statkach arabskich. Na miejsce przybywają literalnie w postaci szkieletów. Polujący na te nieszczęśliwe istoty zwykle łańcuchami je krępują, aby niedopuścić ucieczki podczas długiej podróży z głębi kraju, a po przybyciu zwykle golą im połowę głowy dla łatwiejszego poznania. W Kilwie niewolnicy sprzedawani są handlarzom z Zanzibaru, z Pesuley, z Mondi-Bassa i Lemo, a potem expedyowani do Zanzibaru albo do portów zatoki perskiej, lub też do Madagaskaru.“

W depeszy swej z nad brzegów jeziora Nyanssa, doktor Liwingstone potwierdza i dopełnia objaśnienia pana Churchill, kreśląc stan kraju niszczonego przez polujących na niewolników:

„Wyludniona okolica ma obszar stumilowy, jest w pysznem położeniu, posiada lasy i wody w obfitości. Ludność jej zapewne niedawno jeszcze była dość liczna. Zagony, na których krajowcy siali zboże, wszędzie jeszcze widzieć się dawały; ale spustoszenie było straszne. Handlarze arabscy radzą sobie w następny sposób. Przybywają do Kilwy z perkalikami i różnemi towarami i oświadczają, że im potrzeba niewolników. Natychmiast organizują się bandy rabusiów, które dzięki palnej broni na te wyprawy używanej, bez trudności chwytają spokojnych i bezbronnych mieszkańców. Biedacy, którym się uda umknąć przed taką obławą, najczęściej wymierają z głodu i nędzy po zrabowaniu i spaleniu wiosek, w których mieszkali. Tych zaś, którzy iść nie chcą, obławnicy przywiązują do drzewa, skazując na śmierć w męczarniach. Sami widzieliśmy trzy takie trupy silnie do siebie przywiązane i zapewniano nas na miejscu, że Arabowie mszczą się w ten sposób za poniesione straty, jeżeli tylko nieszczęśliwi niewolnicy przez złą wolę, lub też w skutek wycieńczenia odmawiają nadal posłuszeństwa.

Sprawa zniesienia handlu niewolnikami nie wiele postąpiła w tej części Afryki; to samo można powiedzieć o brzegach białego Nilu, gdzie handel otwarcie na zamówienia z Egiptu się prowadzi, i gdzie niestety nietylko arabscy handlarze interesowani są w jego utrzymaniu.

(Posiedzenia parlamentu angielskiego), które w ostatnich dniach trwały regularnie do rana, znużyły do najwyższego stopnia nietylko członków parlamentu ale i stenografów. Nic w tem więc nie ma dziwnego że ci na posiedzeniu d. 31. z. m. które trwało od godziny 4tej po południu dnia poprzedzającego, o godzinie wpół do 3ciej z rana oddalili się chociaż na porządku dziennym były sprawozdania komitetów względem trzech bilów. Jeden z członków izby zwrócił uwagę prezydującego że galerya dziennikarzy jest próżna, że zatem nie ma ogniwa łączącego izbę z publicznością. Prezydent jednak odpowiedział że ponieważ parlament nie opłaca stenografów, nie ma prawa ich kontrolować. Posiedzenie odbywało się więc dalej bez sprawozdawców.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 5. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 70 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 30 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 80 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 15 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak 150 ℔ 12 złr. 75 c. do 13 złr. 15 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 25 c., groch 180 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 75 do 80 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c.

Sprzedaże: Rzepak zimowy 150 ℔ sporco po 13 złr. 15 c. dworzec Karola Ludwika. Jagły korzec 180 ℔ netto po 9 złr. 75 c. z akcyzą.

— Na posiedzeniu wiedeńskiej Rady miejskiej w dniu 3. b. jeden z radnych zapytywał burmistrza, czy mu wiadomo, że ze stu wołów, które w ostatnim czasie transportowano koleją z Węgier do Wiednia 50 padło w drodze, a drugie 50 musiano dać na rzeź, zaraz po przybyciu transportu, aby nie doznały takiego samego losu. Interpelant sądzi, że przyczyną tego są złe urządzenia na kolejach żelaznych i zapytuje burmistrza, czy nieuważa za stosowne zarządzić natychmiast ścisłe śledztwo, aby złemu w interesie zaopatrzenia Wiednia ile możności zapobiedz.

Burmistrz Dr. Felder odpowiedział, że jeszcze poprzedniego dnia słyszał o tym wypadku i starał się wywiedzieć o bliższych szczegółach. Otoż dowiedział się, że ten transport wołów nadszedł nie z Węgier ale z Galicyi. Dalej dowiedział się, że kolej północna i kolej Karola Ludwika przyjmując transporta bydła gotowe są przewozić dozorców bez opłaty. Ale przesyłający bydło są tak lekkomyślni, że nie dają nigdy dozorców, a tak bydło żywe transportowane bywa jak towar bez żadnej troskliwości o jego wygodę i bezpieczeństwo, i to bywa powodem tak smutnych jak powyższy wypadków.

Ostatnia poczta.

Paryż, 3. sierpnia. Zaprzeczono pogłosce, że Cesarzowa w podróży na Wschód popierać będzie reklamacye katolików względem grobu św. Sprawa ta została uregulowana konwencyą międzynarodową i nie ma wcale mowy o poruszeniu jej na nowo.

Madryt, 3. sierpnia. Wiadomości o ściganiu band karlistowskich są ciągle pomyślne.

Madryt, 3. sierpnia. Zaprzeczono stanowczo pogłosce o układach między Hiszpanią a Stanami Zjednoczonemi względem uznania niezawisłości wyspy Kuby.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 5. sierpnia. Na dzisiejszem pełnem posiedzeniu delegacyi węgierskiej Fodroczy interpeluje, czy minister spraw zagranicznych zamierza stosownie do brzmienia ustawy we wspolnej banderze handlowej zamieścić także godło Chorwacyi? Interpelacya ta wręczoną zostanie ministerstwu spraw zagranicznych. Gabryel Kémeny i Wolfgang Bethlen interpelują ministra spraw zagranicznych względem uporządkowania stosunków międzynarodowych protestantów w księstwach Naddunajskich, tudzież względem gwałtu, jakiego się dopuszczono na p. Franciszku Koos, kaznodziei gminy protestanckiej w Bukareście.

Następnie Kautz odczytał sprawozdanie w sprawie budżetu ministerstwa skarbu. Delegacya postanowiła przystąpić natychmiast do obrad nad całem spawozdaniem i uchwaliła wniosek, aby ministerstwo skarbu przyspieszyło obrachowanie co do wspólnych aktywów. Posiedzenie trwa dalej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. sierpnia.

Hotel George: PP.: Urbański F., c. k. starosta pow., ze Zbaraża. — Ks. Lubomirski H., z Krakowa. — Ks. Maurouci Hel. i ks. Zaimi El., z Bukaresztu. — Cielecki W., z Bycz-

kow'ec. — Horodyski K., z Krogulca. — Kotkowski A., z Hawłowic. — Słyszecka A., z Wystelny. — Zapałowicz J., z Przemyśla.

Hotel europejski: Winnicki L., z Liska.

Hotel Langa: Drandler J., c. k. podpułkownik, ze Stanisławowa. — Madejski M., adw., z Przemyśla. — Reymund F., z Wrocławia. — Sicu T., z Rosyi.

Hotel angielski: Br. Kanne R., c. k. radca nam. i starosta pow., z Tarnopola. — Czajkowski A., z Bóbrki. — Gaffenko E., z Willawcza.

Hotel Kuhna: Brückmann H., z Maynicza.

Hotel krakowski: Popiel M., ksiądz, z Chełmna.

Pod Nr. 161²/₄: Wojciechowski M., z Kalisza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. sierpnia.

PP.: Lay W., c. k. porucznik, do Łancuta. — Schnell F., do Brodów. — Stojanowski J., adw., do Tarnowa. — Brześciański S., do Rustweczka. — Borakowski H., do Polski. — Kakowski A., do Stawek. — Kotkowski J., do Czerlan. — Przebolewski P., do Poznania. — Petrowicz K., do Wołostkowa. — Tarnawski F., do Zalesia. — Tretter H., do Laszek. — Wojakowski H., do Martynowa st.

T E A T R.

Dziś: (przedst. pol.) **„Majster i czeladnik"**, komedya w 2 aktach.

Przytem przedstawienie towarzystwa gymnastyków arabskich pod dyrekcyą Sidi el Hadi Ali ben Mohamed.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.24	+15.8	91.	Z. b. sł.	9
2. god. po poł.	327.76	+21.2	70.	PnW. „	3
9. god. wiecz.	327.67	+16.7	83	W. „	4

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 5. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	260	—	261	—
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	208	—	209	—
„ banku hip. galic.	105	75	105	75	105	75	106	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	92	50	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	50	92	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	79	75	79	75	79	60	80	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	50	94	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	75	40	75	95
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	84	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	94	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	6	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	89
„ papierowy „	—	—	—	—	1	55³/₄	1	57
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83¹/₂
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	72.60	72.70
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4¹/₂%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	251.—	252.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	251.—	252.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.—	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.20	103.40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.75	105.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	124.60	124.80
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75.—	75.50
Galicyi	75.30	75.80
Niższej Austryi	92.75	93.25
Siedmiogrodu	79.25	80.—
Węgier	82.25	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	403.25	403.75
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	315.—	315.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	923.—	925.—
Banku narodowego	758.—	759.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	630.—	632.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	106.—	108.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	93.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	200.50	201.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2338	2342
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	265.—	266.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	208.50	209.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	427.—	428.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	279.70	279.90
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	252.—	254.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.50	110.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.35	95.55
Węgier. Towar. ziemskie po 5¹/₂%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	92.75	93.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
„ „ „ „ „ w. a.	92.—	92.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.25	103.75
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.20	96.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.—	163.50
Clarego po 40 zł. m.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Du[illegible]ju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. [illegible] k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy [illegible] 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Fundacya szpit. Arcyks[illegible]a Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.40	103.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.50	103.60
Hamburg za 100 M. B.	91.20	91.35
Londyn za 10 ft. szt.	124.55	124.70
Paryż za 100 fr.	49.60	49.60

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.91	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95	9.96
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.55	121.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	80
„ „ z procentami z maja i listopada	62	80
„ „ w srebrze	71	90
Losy z 1860. roku	101	80
Akcye banku wiedeńskiego	751	—
„ „ kredytowego	305	60
Londyn 10 funtów szterlingów	123	80
Srebro	120	85
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	89

(1791) **E d y k t.** (2)

Nr. 12961. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza Niewiadomskiego, że przeciw niemu M. Goldsand o zapłacenie sumy wekslowej 300 złr. w. a. z p. n. przed tutejszy c. k. sąd wniósł pozew wraz z prośbą o nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego, jak równie na koszta i niebezpieczeństwo onegoż tutejszego p. adwokata Dra. Mochnackiego z substytucyą p. Dra. Jakubowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego sumarycznego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 26. lipca 1869.

(1793) **Kundmachung.** (2)

Nro. 751. Eine Dienersgehilfenstelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. öst. W. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte, dann eine Bezirksgerichtsdienerstelle bei dem Bezirksgerichte Wyznitz in der Bukowina mit jährlichen 300 fl., eventuell 250 fl. öst. W. zu besetzen. Die für eine solche Stelle gemäß der kaiserl. Verordnung vom 19. December 1853 Zl. 266 R. G. B. geeigneten Bewerber aus dem Stande der dienenden oder gedienten Militärs haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen an dieses k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichtes-Präsidium.

Czernowitz, am 3. August 1869

(1792) **E d i c t.** (2)

Nro. 7376. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird hiemit der Inhaber des bei dem Brande der Stadt Stanisławów am 28. September 1868 in Verlust gerathenen, in Stanisławów am 31. August 1868 über 300 fl. öst. W., vom Jacob Zopoth ausgestellten, sechs Monate a dato an die Ordre des Ausstellers zahlbaren, an Pessie Kofler, Etel Eisenstein und Schaje Eisenstein in Stanisławów gezogenen, und von Pessie Kofler, Etel Eisenstein und Schaje Eisenstein akzeptirten Wechsels aufgefordert, solchen diesem Kreisgerichte binnen 45 Tagen von der dritten Einschaltung des Edictes gerechnet um so gewisser vorzulegen, widrigens dieser Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Stanisławów, 14. Juli 1869.

(1790) **Kundmachung.** (2)

Nro. 9718. Unter gleichzeitiger Aufhebung der täglichen Fußbotenposten Zakliczyn-Wojnicz und Grodek-Neu-Sandez tritt am 16. August l. J. ein täglicher Botenfahrcours zwischen Neu-Sandez und Wojnicz über Grodek-Zakliczyn mit nachstehender Coursordnung ins Leben:

Von Wojnicz

täglich um 4³/₄ Uhr Früh.

(Nach Ankunft des Abendzuges aus Krakau und Lemberg).

Von Neu-Sandez

täglich um 2 Uhr 10 Min. Nachmittags.

In Zakliczyn	um 6 Uhr 30 Min.		Vormittags.
„ Grodek	„ 8 „ 40 „		
„ Neu-Sandez	„ 11 „ — „		
„ Grodek	„ 4 „ 20 „		Abends.
„ Zakliczyn	„ 6 „ 30 „		
„ Wojnicz	„ 8 „ 25 „		

(Anschluß an den Nachtzug nach Lemberg und Krakau).

Was hiemit kundgemacht wird.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, 23. Juli 1869.

Ogłoszenie.

Nr. 9718. Z równoczesnem zniesieniem poczty pieszej na przestrzeni Zakliczyn-Wojnicz i Gródek-Nowy Sącz zostanie zaprowadzona z dniem 16. sierpnia b. r. codzienna jazda posłańcza między Nowym Sączem a Wojniczem przez Gródek-Zakliczyn w następującym porządku:

Z Wojnicza

codzień o godzinie 4tej min. 45 rano.

(Po przybyciu pociągów wieczornych z Krakowa i ze Lwowa).

Z Nowego Sącza

codzień o godz. 2. min. 10. przed południem.

Do Zakliczyna	o god. 4. min. 20	przed południem.
„ Gródka	o „ 8. „ 40	
„ Nowego Sącza	o „ 11. „ —	
„ Gródka	o „ 4. „ 20	wieczór.
„ Zakliczyna	o „ 6. „ 30	
„ Wojnicza	o „ 8. „ 25	

(Zchodzi się z pociągiem nocnym do Lwowa i Krakowa).

Co się niniejszem ogłasza.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 23. lipca 1869.

(1806) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2176. W Bóbrce otwarta została stacya telegraficzna z służbą ograniczoną dla powszechnego użytku.

C. k. Inspektorat telegrafów.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1869.

(1755) **E d y k t.** (2)

L. 2090. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Żurawnie, czyni się wiadomo, że do spadku Piotra Babija, w Żyrawie dnia 15. stycznia 1854 bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, powołaną jest tegoż córka pełnoletnia Parania Babijówna, tutejszemu sądowi z miejsca pobytu niewiadoma. Wzywa się przeto pomienioną Paranię Babijównę, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc do sądu tutejszego się zgłosiła, i oświadczenie względem przyjęcia lub nieprzyjęcia spadku wniosła, albowiem w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa przeprowadzoną zostanie ze zgłaszającemi się spadkobiercami, jak niemniej z kuratorem dla niej w osobie Michała Jaśkowa gospodarza z Zyrawy postanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żurawno, dnia 6. lipca 1869.

(1752) **E d y k t.** (3)

L. 13657. C. k. sąd deleg. miejski w sprawach cywilnych w Krakowie uwiadamia p. Helenę z Skrzyńskich hr. Ostrowską jako właścicielkę realności pod liczbą 87 G. VII. Piasek w Krakowie, iż wytoczyła ekspozytura c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wys. skarbu przeciw niej pod dniem 15. lipca r. b. l. 13657 pozew o zapłacenie sumy złp. 962 gr. 23 z przynal., że pozew ten jej z pobytu i mieszkania nieznanej na ręce ustanawiającego się dlań kuratora w osobie p. adwokata Dra. Mochnackiego podstawiając mu jako zastępcę p. adwokata Dra. Jakubowskiego doręczonym został, i że do ustnej rozprawy termin na dzień 24. września 1869 godz. 10. rano wyznaczonym został, wzywając pozwaną, aby temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła lub innego zstępcę ustanowiła, gdyż inaczej skutki z tego zaniedbania sama przypisaćby sobie musiała.

Kraków, dnia 16. lipca 1869.

(1794) **Kundmachung.** (1)

Nr. 33534. Als Schiffsjungen werden in die k. k. Kriegsmarine aufgenommen.

Jünglinge, welche das 15. Lebensjahr zurückgelegt, und das 17te nicht überschritten haben, sittlich unbeanständet, geistig und fisisch gut entwickelt sind, ein gutes Sehvermögen besitzen, und thunlichst etwas lesen und schreiben können.

Die Schiffsjungen werden auf einem eigenen Schulschiffe zu Matrosen und Matrosen-Unterofiziere herangebildet und erhalten nebst der vollständigen Bekleidung und Verpflegung eine tägliche Löhnung im Betrage von 14 kr. öst. W.

Behufs Aufnahme als Schiffsjungen haben die betreffenden Bewerber, beziehungsweise deren Eltern oder Vormünder ein schriftliches Gesuch durch das dem Bittsteller nächstgelegenen Ergänzungs-Bezirks-Commando an das Hafen-Admiralat in Pola zu leiten.

Diesem Gesuche sind beizulegen:

a) Der Tauf-, Geburts- und Heimatsschein,
b) ein von einem graduirten Militärarzte ausgestelltes Zeugniß, welches die dem Alter des Bewerbers entsprechende kräftige körperliche Entwicklung darthut, und die voraussichtliche Seediensttauglichkeit constatirt,
c) ein von der zuständigen polit. Behörde ausgestelltes Zeugniß über sittliches und moralisches Verhalten,
d) die Schulzeugnisse, falls der Bewerber eine Schule besucht hat, und endlich
e) ein legalisirter Revers des Vaters oder Vormünders folgenden Inhalts:

Für den Fall, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. als Schiffsjunge in die Kriegsmarine aufgenommen wird, verpflichte ich mich sowohl in meinem als in seinem Namen ihn während des Schulcurses nicht zurückzuverlangen, so wie denselben, falls er im Laufe der Lehrzeit nicht entsprechen, und deßhalb aus der Schule entfernt werden sollte, ohne Widerrede zurückzunehmen.

Ich erkläre zugleich, daß mir wohl bekannt gegeben wurde, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. nachdem er in der k. k. Schiffsjungenschule auf Kosten des Staates erzogen wird, nach den Bestimmungen des Wehrgesetzes vom Tage des Austrittes aus dieser Marine-Bildungs-Anstalt, beziehungsweise vom Tage der Assentirung durch volle 10 Jahre in der k. k. Kriegsmarine präsent zu dienen haben wird.

Bewerber, welche bei der Ueberprüfung in Pola bei der Commission als untauglich zur Aufnahme anerkannt werden sollten, werden sofort den Eltern oder Vormündern zurückgestellt.

Diesfällige Gesuche sind bis längstens Ende August d. J. einzureichen.

Wien, im Juli 1869.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section.

Obwieszczenie.

L. 33534. Jako elewi okrętowi przyjęci być mogą do c. k. marynarki wojskowej:

Młodzieńcy, którzy ukończyli 15ty a nie przekroczyli 17go roku życia, umysłowo i fizycznie dobrze są rozwinięci, mają wzrok dobry i choć cokolwiek czytać i pisać umieją.

Elewi okrętowi kształcą się na osobnym okręcie szkolnym na majtków i podoficerów okrętowych i pobierają oprócz zupełnego ubioru i zaopatrzenia żołd dzienny w kwocie 14 cent. a. w.

W celu przyjęcia na elewów okrętowych mają dotyczący kompetenci, a względnie ich rodzice lub opiekunowie zanieść do admiralicyi portowej w Pola pisemną prośbę za pośrednictwem znajdującej się najbliżej proszącego komendy okręgu rekrutacyjnego.

Do tej prośby mają być załączone:

a) Metryka chrztu, urodzenia i karta legitymacyjna,
b) wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego świadectwo, że kompetent posiada odpowiedne wiekowi swojemu siły fizyczne, i że prawdopodobnie będzie zdolnym do służby morskiej,
c) wystawione przez przynależną władzę polityczną świadectwo obyczajów i moralności kompetenta,
d) świadectwa szkolne, jeżeli kompetent uczęszczał do szkoły, nakoniec
e) legalizowany rewers ojca lub opiekuna następującej treści:

Na wypadek, gdyby mój syn (lub wychowanek) N. N. jako elew okrętowy do marynarki wojennej przyjęty został, obowiązuję się tak w moim jak i w jego imieniu nie żądać go napowrót w ciągu kursu szkolnego, jak również zabrać go bez oporu napowrót w takim razie, jeśliby w ciągu nauki okazał się niezdolnym i przeto ze szkoły oddalonym został.

Oświadczam zarazem, jako byłem dokładnie zawiadomionym o tem, że mój syn (lub wychowanek) N. N. jeźli wychowany zostanie kosztem państwa w c. k. szkole elewów okrętowych, obowiązany będzie podług postanowień o sile zbrojnej od dnia wystąpienia z tego marynarskiego zakładu naukowego, a względnie od dnia asenterunku przez 10 lat spełna służyć czynnie w c. k. marynarrce wojennej.

Kompetenci, którychby komisya przy egzaminie wstępnym w Pola uznała jako niezdolnych do przyjęcia, będą natychmiast rodzicom lub opiekunom zwróceni.

Dotyczące prośby mają być podane najdalej do końca sierpnia b. r.

Wiedeń, w lipcu 1869.

Z c. k. państwowego Ministerstwa wojny (oddziału marynarki).

Обвѣщенье.

Нр. 33534. Яко елеви корабельнî принятî бути могутъ до ц. к. маринарки военной:

Молодцѣ, котрî укôнчили 15тій а не перекрочили 17го року житья, умислово и физично добре суть розвинутіи, маютъ взрокъ добрый и хоть щокольвакъ читати и писати умѣютъ.

Елеви корабельнî ображуютъ ся на осóбномъ кораблѣ шкôльнôмъ на майткôвъ и подофицерôвъ корабельныхъ и побираютъ окрôмъ совершенного убору и заосмотренья жолдъ денный въ илькости 14 ц. в. а.

Въ цѣли принятья на елевôвъ корабельныхъ маютъ дотичніи убѣгателѣ, а взглядно ихъ родичи или опѣкуни занести до адмиралиціи портовой въ Пола писменну просьбу за посредствомъ знаходящой ся найблнжще просителя коменды окрýга рекротаційного.

До той просьбы маютъ бути залученнî:

а) Метрика рожденья и карта леґитимаційна,
в) виставлене черезъ градуованого лѣкаря войскового свѣдоцтво, що компетентъ посѣдае отповѣдный вѣкови свому сили физичнî, и що правдоподовно буде здôвнымъ до служби морской,
в) виставлене черезъ приналежну власть политичную свѣдоцтво нравственности компетента,
г) свѣдоцтва шкôльнî, если убѣгатель учащавъ до якой школи, наконецъ
д) леґализованый реверсъ отца или опѣкуна слѣдующои основи:

„На припадокъ, еслибы мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н. яко елевъ корабельный до маринарки военной принятый зôсталъ, обовязую ся такъ въ моемъ, яко и въ его имени, нетребовати его наповротъ въ теченіи курсу шкôльного, якъ рôвножъ заврати его безъ опору наповоротъ въ такôмъ разѣ, еслиби въ тагу науки оказавъ ся нездолнимъ и про тое изъ школи отдаленимъ зôсталъ.

Освѣдчаю заразомъ, яко бувемъ докладно завѣдомленый о томъ, що мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н., если вихованый зôстане коштомъ державн въ ц. к. школѣ елевôвъ корабельнихъ, обовязаный буде пôдля постановленіи о силѣ збройной ôтъ дня выступленя зъ того маринарского закладу наукового, а взглядно ôтъ дня асентерунку черезъ десять лѣтъ сполна служити чинно въ ц. к. маринарцѣ военной."

Компетенти, котрихби комисія при испитѣ вступнимъ въ Пола узнала яко нездолнихъ до принятя, будутъ въ сейчасъ родичамъ или опѣкунамъ звернени.

Дотичніи просьбы маютъ бити поданî найдальше до кôнця Серпня с. р.

Вѣдень, въ Липцю 1869.

Изъ ц. к. державного министерства войны (ôтдѣлъ маринарки).

(1802) **Edykt.** (1)

L. 1987. C. k. sąd powiatowy w Kroscienku podaje do publicznej wiadomości, iż na dniu 23. lipca 1869 r. zmarł w Szczawnicy wyżnej ks. Wacław Zonsfeld kleryk z Warszawy, i że dla masy leżącej po tymże p. Wojciech Andrusikiewicz kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się niniejszem spadkobierców, legataryuszów i wszystkich wierzycieli, którzyby jakie pretensye do owego spadku sobie rościli, aby takowe w ciągu dni 45 (czterdziestu pięciu) tem pewniej do tutejszego sądu zgłosili, gdyż w przeciwnym razie majątek spadkowy właściwej sądowej władzy rosyjskiej albo temu wydany zostanie, kto się wykaże upoważnieniem tejże władzy sądowej rossyjskiej jako do odbioru uprawniony.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 30. lipca 1869.

(1805) **Kundmachung.** (1)

Nro. 35329. In Folge Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums dtto. 8ten Juli 1869, Zl. 22046 wird die Gebühreneinhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Linz sammt dem 20%tigen außerordentlichen Zuschlage, dann den bewilligten Gemeindezuschlägen und sonstiger mit der Linien-Verzehrungssteuer zusammenhängenden Gebühren; ferner die Einhebung der Wasser- und der Wegmauth bei den betreffenden Linienämtern und Wegmauthstationen für die Jahre 1870 in 1872 im Wege der öffentlichen Versteigerung vereint verpachtet werden.

Die Versteigerung findet am Ein und Dreißigsten (31.) August 1869 um 9 Uhr Vormittags bei der k. k. Finanz-Direction in Linz statt.

Der Ausrufspreis als Einjähriger Pachtschilling für die vereinte Pachtung der genannten Gefälle beträgt Einhundert Sechs und Neunzig Tausend Fünf Hundert Gulden (196.500 fl.), wovon auf die ärarischen Gebühren 145.095 fl. 60 kr., und auf die Gemeindegebühren 51.404 fl. 40 kr. entfallen.

Die näheren Bedingungen können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 31. Juli 1869.

(1801) **Edykt.** (1)

Nr. 2340. Ces. król. sąd powiatowy w Budzanowie uwiadamia, że 21. kwietnia 1865 Semko Macków bez rozporządzenia ostatniej woli w Laskowcach zmarł, a ponieważ pobyt spadkobierczyni Maryi Macków wiadomym nie jest, przeto wzywa się ją, by w przeciągu roku do przyjęcia spadku w sądzie się oświadczyła, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu ustanowiony kurator Iwan Macków z Laskowiec w jej imieniu oświadczenie do spadku wniesie.

C. k. sąd powiatowy.

Budzanów, 1. sierpnia 1869.

(1768) **Kundmachung.** (3)

der k. k. galiz. Finanz-Landes-Direction.

Nro. 32907. Im Grunde Finanz-Ministerial-Erlasses vom 6. Juli l. J. Z. 21198 werden die Verhandlungen zur Sicherstellung des Ertrages der allgemeinen Verzehrungssteuer vom Wein, Weinmost, Obstmost und Fleisch mittelst Abfindung und Pachtung für das Jahr 1870 in derselben Weise vorgenommen werden, wie dieses bezüglich der gleichen Verhandlung für das Jahr 1869 stattgefunden hat.

Dieß wird mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zu Folge Finanz-Ministerial-Erlasses vom 18ten Juni 1869 Zl. 17074 Parteien, welche sich mit dem Verschleiße steuerbarer Getränke oder mit steuerpflichtigen Viehschlachtungen zur Ausschrottung des Fleisches, zum Handel mit abgestochenem Vieh oder zum Wirthshausbedarfe befaßen wollen, nur dann im Grunde des §. 10 des Kreisschreibens des galizischen k. k. Landes-Guberniums vom 5. Juli 1829 Z. 5039 um Ertheilung des gefällsämtlichen Erlaubnißscheines zum Betriebe ihrer Unternehmung bei der betreffenden k. k. Finanz-Bezirks-Direction anzusuchen haben, wenn sie den Betrieb der genannten Unternehmung erst beginnen wollen. Diejenigen Parteien daher, welche den Betrieb jener Unternehmungen nur weiter fortzusetzen wünschen, und schon im Besitze von gefällsämtlichen Erlaubnißscheinen sind, haben nicht weiter nöthig um die neuerliche Ertheilung eines gefällsämtlichen Erlaubnißscheines einzuschreiten, weil der Ein Mal erwirkte Erlaubnißschein für die ganze ununterbrochene Dauer der Unternehmung zu gelten hat.

Lemberg, den 19. Juli 1869.

Obwieszczenie

c. k. krajowej dyrekcyi skarbu dla Galicyi.

L. 32907. W skutek rozporządzenia wysokiego Ministeryum skarbu z dnia 6go lipca b. r. l. 21198 rozpoczną się układy celem zabezpieczenia dochodu z ogólnego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu, winnego moszczu owocowego i mięsa w drodze ugody i wydzierżawienia na rok 1870 w taki sam sposób, w jaki uskutecznione zostały podobne układy na rok 1869.

Rozporządzenie powyższe podaje się do powszechnej wiadomości z tą uwagą, że w skutek rozporządzenia wysokiego Ministeryum skarbu z dnia 18. czerwca 1869 l. 17074 strony, zajmujące się sprzedażą napojów podległych opłacie podatku, lub też podlegającą opłacie rzezią bydła na handel bydłem zakłutem lub na potrzebę domów gospodnych, wtedy tylko obowiązane są w myśl §. 10. okólnika c. k. krajowego Gubernium galicyjskiego z 5. lipca 1829 l. 5039 prosić u dotyczącej c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu o udzielenie konsensu urzędu dochodowego do prowadzenia swego przedsiębiorstwa, jeźli przedsiębiorstwo rozpoczynają. Strony, chcące dalej tylko przedsiębiorstwo prowadzić, na które konsensa urzędu dochodowego posiadają, nie są obowiązane powtórnie o udzielenie owego konsensu prosić, ponieważ raz udzielony konsens na cały czas nieprzerwanego przedsiębiorstwa w mocy zostaje.

Lwów, dnia 19. lipca 1869.

(1785) **Kundmachung.** (3)

Nro. 4629. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Requisition des k. k. Kreisgerichtes Teschen vom 22. Juni 1869 Zl. 1368/3516 die zur Hereinbringung

der, der Fr. Amalie Freundlich contra Franz und Thekla Kiecza zustehenden Wechselforderung pr. 14 fl. c. s. c. bewilligte executive Veräußerung der keinen Grundbuchskörper bildenden gegnerischen Realität CNr. 136 zu Komorowice in den Terminen am 27ten August, am 24. September und 22. October 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der Gerichtskanzelei zu Biała unter nachstehenden Feilbietungs-Bedingnissen vorgenommen werden:

1. Die Realität sub Nr. 136 in Komorowice wird sammt Zugehör, dann allen Rechten und Lasten, wie sie von den Eheleuten Franz und Thekla Kiecza besessen und genossen wurde, um den mit Pfändungs- und Schätzungs-Protokolle de praes. 29. December 1868 Zl. 7637 und 7638 erhobenen Schätzungswerth pr. 521 fl. 40 kr. öst. W. zum Meistbote ausgerufen, und bei der ersten und zweiten Licitationstagfahrt nicht unter dem Schätzwerthe hintangegeben. Erst wenn diese Realität bei den zwei ersten Feilbietungsterminen nicht über oder um den Schätzwerth an den Mann gebracht werden sollte, wird dieselbe bei dem dritten Feilbietungstermine auch unter dem Schätzwerthe hintangegeben werden.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitation ein Vadium bestehend in 10% des Schätzungswerthes der zur Licitation gelangenden Realität in Baarem oder öffentlichen auf den Ueberbringer lautenden Obligationen nach dem letzten Courswerthe berechnet zu Handen der Feilbietungs-Commission zu erlegen.

3. Die übrigen Feilbietungs-Bedingnisse, sowie das Protokoll der pfandweisen Beschreibung und executiven Abschätzung können hiergerichts eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, den 29. Juni 1869.

(1787) **Edykt.** (3)

Nr. 768. Ces. król. sąd powiatowy w Medenicach w skutek wezwania c. k. komisyi lokalnej serwitutowej z dnia 8. marca 1869 L. 179 ogłasza niniejszem, że Pauliny Jakubskiej, intabulowanej właścicielki części dóbr Rolowa pod nomenklaturą: „Sors. Rolów Josephi Zurowski Dom. 31, pag. 477“ miejsce zamieszkania nie jest wiadomem, przeto c. k. komisya lokalna serwitutowa na podstawie przepisu zawartego w §. 36. wys. rozporządzenia c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 31go października 1857 (Dziennik praw państwa do L. 218) mianowała p. Maryana Dylewskiego, właściciela części dóbr Rolowa, będącego oraz spólnym pełnomocnikiem właścicieli reszty części dóbr Rolowa w sprawach serwitutowych te dobra dotyczących, kuratorem do zastępywania niewiadomej z pobytu Pauliny Jakubskiej do przeprowadzenia w myśl najw. pat. ces. z dnia 5. lipca 1853 wykupu lub regulacyi wszelkich cieżarów gruntowych włościanom części Pauliny Jakubskiej na gruntach dworskich lub odwrotnie dworowi na gruntach włościańskich przysługujących lub przysługiwać mogących. Wzywa się zatem p. Paulinę Jakubską, ażeby albo osobiście się zgłosiła, albo też z ustanowionym kuratorem się porozumiała, albo też nakoniec innego obrońcę sobie wybrała, gdyż w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.

Medenice, 20. maja 1869.

(1764) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2027. Ces. król. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, iż na prośbę Stefana Sendeckiego imieniem nieletnich Maryi, Justyny i Paraski Sendeckich celem ściągnięcia wywalczonej przez Feskę Sendeckę przeciw Hnatowi Semenów sumy 174 złr. $9^{1}/_{2}$ kr. a. w. wraz z 4% odsetkami od dnia 8. marca 1857 liczyć się mającemi, tudzież kosztami egzekucyi w ilościach 3 złr. 97 kr., 5 złr. 51 kr., 6 złr. 2 kr., 2 złr. 66 kr. i 9 złr. 82 kr. a. w. do przedsięwzięcia przymusowej publicznej sprzedaży gospodarstwa włościańskiego, do dłużnika Hnata Semenów należącego, w Trościańcu pod Nr. kons. 18 się znajdującego, 24 morgów pola objętości w sobie zawierającego, pod warunkami w tutejszo-sądowej uchwale z dnia 10. stycznia 1869 L. 6513 wyrażonemi, nowy termin na 16go września 1869 o 10tej godzinie przed południem się wyznacza, na którym to terminie sprzedać się mające gospodarstwo włościańskie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu w tutejszym sądzie sprzedane zostanie. Każdy kupienia chęć mający obowiązany będzie 10% wadyum, t j. kwotę 24 złr. 10 kr. a. w. do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć, które to wadyum kupicielowi do ceny kupna wrachowane, reszty zaś licytantom po zakończeniu licytacyi zwrócone będzie. Reszta warunków licytacyjnych, jako też akt oszacowania w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, 30. czerwca 1869.

(1767) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 483. Wydział Lwowskiej Izby adwokatów jako władza w myśl §. 28. lit. b. ustawy z 6. lipca 1868 n. 96 dz. pr. p. prowadząca listę kandydatów adwokatury pod względem przyjmowania kandydatów na praktyke i wpisywania ich w listę podaje do wiadomości interesowanych co następuje:

W myśl ustaw z 6. października 1858 Nr. 178 dz. pr. p. z 2. października 1855 i 16. kwietnia 1856 Nr. 172 i 54 dz. pr. p. obowiązani są słuchacze wydziału prawniczo-politycznego, którzy chcą rozpocząć praktykę konceptową, sędziowską, adwokacką lub notaryalną, wykazać się absolutoryum, że przepisane czteroletnie studya akademiczne odbyli, i że z dobrym postępem złożyli wszystkie trzy egzamina teoretyczne.

Przepis ten ces. rozporządzenie z 6. kwietnia 1859 Nr. 91 Dz. pr. p. zmieniło o tyle, że dozwalało przypuszczenie do praktyki powyższej także kandydatów, którzy po odbytych czteroletnich studyach wykazali się, iż złożyli dwa egzamina teoretyczne, mianowicie prawniczo-historyczny i judycyalny, w tym razie, jeżeli nie ma dostatecznej ilości kandydatów zupełnie kwalifikowanych.

Wydział izby adwokatów na podstawie uchwały Izby pełnej ogłasza niniejszem, iż obecnie nie ma braku kandydatów adwokatury zupełnie uzdolnionych, i że do końca roku szkolnego 1869 do praktyki adwokackiej będą przypuszczeni tylko tacy kandydaci, którzy wykażą się, że odbyli czteroletnie studya prawnicze, i złożyli z dobrym postępem wszystkie trzy egzamina teoretyczne.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 24. lipca 1869.

(1786) **Edykt.** (3)

L. 3379. C. k. sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i pobytu Pawła Zaklińskiego, Bazylego Zaklińskiego i tegoż syna Bazylego Zaklińskiego, Mikołaja Zaklińskiego i Annę z Zaklińskich Gębarskę, a w razie, jeźli nie żyją, ich spadkobierców z imienia, życia i pobytu nieznajomych, iż przeciw nim Aftanazy Zakliński o uznanie i zaintabulowanie siebie za właściciela $^{7}/_{16}$ części $^{1}/_{7}$ części gruntu w Haliczu na Zadniestrze „Kropiwiska“, zwanego na imię Pawła Zaklińskiego zaintabulowanego, pozew pod dn. 28. listopada 1868 do l. 3379 wytoczył, w skutek czego dla nich kuratora w osobie p. Bazylego Krzyżanowskiego mieszczana w Haliczu z zastępstwem pana Jakóba Gruszkiewicza tutejszego radnego ustanowiono i do rozprawy termin na dzień 4. listopada 1869 o godzinie 9tej zrana wyznaczono.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, aby na powyższym terminie albo sami się stawili, albo ustanowionemu dla nich jak wyżej kuratorowi, któremu powyższy pozew się doręcza, potrzebne do obrony środki udzielili, albo wreszcie innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Z c. k. sadu powiatowego.

Halicz, dnia 13. maja 1869.

(1749) **Edict.** (3)

Nro. 30648. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, von Isaak Katz ausgestellten, und von demselben mit einem Giro in Bianko versehenen, sowie von Mindel Gross akzeptirten Wechsels de dato 23. April 1869 über 181 fl. öst. W. 4 Monate a dato zahlbar aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte hiezu um so gewisser nachzuweisen, widrigenfalls derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 30. Juni 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 30648. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy wedle podania zgubionego wekslu de dato Lwów 23go kwietnia 1869 na 181 złr. w. a., a przez Izaaka Katza wystawionego, przez Mindla Grossa akceptowanego, cztery miesiące od daty płatnego, ażeby go w 45 dniach sądowi przedłożyli i prawa swe wykazali, gdyż w razie przeciwnym amortyzowanym będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 30. czerwca 1869.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 1. do 15. lipca 1869.

Kajetan hr. Lewicki, właściciel dóbr, 74 l. m., na zgorzelnicę.
Miliński Franciszek, „ 67 l. m., na gorączkę trawiącą.
Pokiziak Józefa, właścicielka dóbr, 36 l. m., na porażenie płuc.
Głowacki Tadeusz, profesor gimnazyalny, 60 l. m., na raka.
Krzeczkowski Jan, konduktor, 63 l. m., ze starości.
Steblecki Konstanty, prywatysta, 49 l. m., na wyrodzenie organów brzuchowych.
Szwedzicki Jan, propinator, 54 l. m., na suchoty.
Kohlruss Karol, abituryent gimnazyalny, 25 l. m., na suchoty.
Bokenheim Julia, obywatelka, 50 l. m., na suchoty.
Bielecka Franciszka, żona konduktora, 37 l. m., na suchoty.
Strömer Anna, żona traktyernika, 26 l. m., na zapalenie płuc.
Mizrrski Feliks, prywatysta, 49 l. m., na rozdęcie płuc.
Ciepły Maciej, dziad kościelny, 76 l. m., ze starości.
Słotarska Konstancya, wdowa po strażniku, 71 l. m., ze starości.
Godzszewska Izabela, sierota, 13 l. m., na suchoty.
Tański Tomasz, nauczyciel, 36 l. m., „
Alscher Marya, wdowa po szewcu, 50 l. m., „
Szpik Jan, fiakiernik, 50 l. m., na suchoty.
Keller Adam, szewc, 18 l. m., na tyfus.
Filipowicz Jakób, powroźnik, 42 l. m., na tyfus.
Łatuszyński Piotr, krawiec, 66 l. m., na paraliż.
Księżk Aniela, szwaczka, 25 l. m., „
Zgorzelska Katarzyna, służąca, 20 l. m., na wodę w sercu.
Haszczyńska Julia, żona stolarza, 48 l. m., na gruzlicę.
Wiecorek z Bednarskich Marya, wyrobn., 58 l. m., na tyfus.
Borovnik Stefan, wyrobn., 27 l. m., na suchoty.
Michl Katarzyna, „ 66 l. m., „
Dolnicka Teofila, „ 34 l. m., „
Danis Gastaw, „ 19 l. m., „
Dnnajwska Marya, „ 38 l. m., „
Jary Wojciech, „ 40 l. m., na zapalenie mózgu.
Kociszewski Antoni, „ 49 l. m., „
Klebar Jacko, „ 40 l. m., „
Hałup Wojciech, „ 52 l. m., na zapalenie płuc,
Grabovska Teresa, „ 56 l. m., „
Miskiewicz Teresa, „ 70 l. m., „
Mirecki Wojciech, „ 41 l. m., „
Gurbaniewicz Ignacy, „ 40 l. m., „
Wojtovicz Wojciech, „ 50 l. m., „
Buczek Jędrzej, „ 47 l. m., na reumatyzm.
Łopaczyńska Katarz., „ 62 l. m., na rany.
Irzyk Irena, „ 30 l. m., przez skaleczenie.
Dyszkiewicz Marya, „ 45 l. m., na puchlinę.
Zygmuntowicz Władysław, syn urzędnika, $1^{6}/_{12}$ r. m., na skarlatynę.
Łokocz Emanuel, syn urzędnika, 7 l. m., na skarlatynę.
Fuchs Adolf, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., „
Kalinowski Julian, „ $^{1}/_{12}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Pokiziak N., syn obywatelki, 1 dzień m., z braku sił żywotn.
Trojecka Pawlina, sierota, 7 l. m., na suchoty.
Kowalczuk Szczepan, dziécię, 9 l. m., na zapalenie mózgu.
Brodasz Sabina „ $^{8}/_{12}$ r. m., na koklusz.
Bardman Leon, „ 3 l. m., na anginę.
Dabrowska Anna, „ 4 l. m., „
Litwin Joanna, „ 9 l. m., „
Zygmund Ludwik, „ 3 l. m., na skarlatynę.
Szumiłowicz Władysł., „ 1 r. m., na krzewicę.
Szatkowska Agnieszka, „ 7 l. m., na skrofuły.
Endel Wilhelm, „ $4^{6}/_{12}$ l. m., przez skaleczenie.
Band Franciszek, „ 7 l. m., na puchlinę.
Junik Wicenty, „ 5 l. m., na wodę w mózgu.
Siwak Bronisław, „ $1^{8}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Szpak Marya, „ $^{6}/_{12}$ r. m., „
Sokołowska Aniela, „ $^{3}/_{12}$ r. m. „
Dala Ludwika, „ $^{3}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Gałązka Francispka, „ $2^{8}/_{12}$ r. m., „
Kuzmin Julia, „ $^{2}/_{12}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Jerzabek Kamila, „ 2 l. m., na konwulsye.
Myslicki Antoni, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Pruss Helena, „ 6 dni m., „
Falwa Stefan, „ 4 l. m., „
Petrykowska Marya, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Leszczyńska Pawlina, „ 14 dni m., „
Kicowa Anna, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Kaliwoda Wojciech, „ 4 l. m., na ospę.
Zabratyńska Franciszka, „ 7 l. m., „
Szeremela Pawlina, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na drgawke.
Rogalski Tadeusz, „ $^{3}/_{12}$ r. m., na biegunkę.
Pryma Mikołaj, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Fischer Antoni, „ 20 dni m., na choleryne.
Krug Anna, „ 1 r. m., „
Slimakoski Stanisław, „ $^{7}/_{12}$ r. m., „
Szypkiewicz Marya, „ $^{8}/_{12}$ r. m., „
Kauba Marya, „ 5 dni m., „
Klimczek Helena, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Ceeidlo Amalia, „ 2 god. m., „
Borecki Władysław, „ 11 dni m., „
Borecka Henryka, „ 12 dni m., „
Wolański Jan, „ 1 dzień m., „
Rymani Ignacy, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Filidziński Józef, „ 2 dzień m., z braku sił żywotn.
Urbańska Józefa, „ $^{5}/_{12}$ r. m., „
Hryszczyński Jan, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Freund Jan, „ 6 dni m., „
Zaraga Marya, „ 1 dzień m., kaleka.
Wohl Dawid, subjekt, 38 l. m., na zapalenie płuc.
Reif Abraham, wyrobn., 80 l. m., ze starości.
Ardel Chaje, „ 58 l. m., na udor mózgu.
Silberstein Hersch, „ 50 l. m., na zapalenie płuc.
Joel Bine, „ 47 l. m., na zapalenie mózgu.
Zimermann Abraham, dziécię, $^{7}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Sacher Sara, „ $^{9}/_{12}$ r. m., „
Obst Tile, „ $^{3}/_{12}$ r. m., „
Dail Efroim, „ $1^{1}/_{4}$ r. m., „
Aksel Mali, „ 3 l. m., na ospe.
Ehrenpreis Rubin, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., „
Laufer Jonas, „ 12 l. m., na suchoty.
Steif Samuel, „ $2^{6}/_{21}$ l. m., „
Ffschet Sliwe, „ $^{9}/_{12}$ r. m., na koklusz.
Kormann Chuwe, „ $^{3}/_{12}$ r. m., na wodę w głowie.
Bardach Eugenia, „ $^{1}/_{12}$ r. m., na konwulsye,
Garten Bernhold, „ 16 dni m., „
Blum Aron, „ 10 dni m., „
Rohr Abraham, „ 13 dni m., „
Kahm Bertha, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Gergel Josel, „ $^{10}/_{12}$ r. m., „
Moldauer Chaje, „ $^{9}/_{12}$ r. m., na choleryne.
Korkes Perl, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., „
Posamentirer Ettel, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Mensch Itzig, „ 12 dni m., z braku sił żywotn.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Uwiadomienie.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.